

fremme hele dette Anlæg, og jeg anser det da for urigtigt at gøre et saa betydningsfuldt Anlæg afhængigt af, om Korsør vil sige Ja eller Nej. Kunde man endda paalægge Byen det, hvad der dog ikke vilde være retfærdigt, blev denne Bestemmelse i hvert Tilfælde mindre skæbnesvanger. Men jeg vil anse det for saare muligt, at Korsør siger Nej, og det bør dog ikke hindre Gennemførelsen af hele dette Anlæg. Derfor har jeg ikke i dette Punkt kunnet følge Regeringsforslaget og maa raade ærede Medlemmer at stemme imod, at Anlægget i Korsør gøres afhængigt af det af Kommunen der forlangte Offer.

R. Nielsen: Jeg havde nærmest begæret Ordet for at gøre en Indsigelse mod den Opfattelse af Afstemningen om Ændringsforslagene som den ærede Ordfører gør gældende; men da alt, hvad jeg havde at sige, i det væsentlige er blevet sagt af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), skal jeg frafalde Ordet.

A. Nielsen: Maa jeg begynde med den ganske korte Bemærkning til det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (J. Nielsen), at det forekommer mig, hans Standpunkt var lidt mere ejendommeligt, end ønskeligt kunde være, hvis man skulde have Klarhed over det. Han vilde have alle tre Linier: Viborg—Herning, Rødkærbro—Kellerup og Langaa—Silkeborg, men forholder det sig saaledes, synes jeg, vi savne hans Navn under Ændringsforslaget Nr. 1 sammen med Flertallet, der holder paa Viborg—Herning Banen, og under Nr. 5 burde han have sat Rødkærbro i Stedet for det mærkværdige flydende Punkt, som ingen kan hitte, men som skal ligge et Sted mellem Viborg og Langaa. Det er altsaa for disse to Punkters Vedkommende vanskeligt at faa fat paa, hvorledes det ærede Medlem kan faa sine Ønsker udformede. Endelig mangler der et nyt Nummer, som vi maaske kunde kalde Nr. 20, hvor det ærede Medlem burde have sat Langaa—Silkeborg.

Maa jeg over for den højtærede Minister ogsaa gøre en Bemærkning. Jeg tillod mig at afbryde den højtærede Minister i Aften under hans Henvendelse til mig med den Bemærkning, at hans Ytringer beroede paa en Misforstaaelse. Jeg udtalte ikke, at han havde vist Uvilje over for Jylland. Jeg er saa heldig at have det stenografiske Manuskript og for at rette den Misforstaaelse, her er til Stede, skal jeg tillade mig at oplæse de Par

Linier, her er Tale om. Jeg sagde, at den højtærede Minister syntes ved en Korrespondance til adskillige Blade at være ledet ind paa den Tanke, at dette Forslag skulde være et Udtryk for en særlig Velvilje over for ham i Anledning af hans Tilbagetræden. Men sagde jeg, jeg antager ikke, at dette har noget at gøre hverken med en særlig Velvilje eller Uvilje. Jeg antager, at disse Forslag have deres Begrundelse i selve Sagens Natur og i intet andet . . . (*Indenrigsministeren:* Det var slet ikke det!) . . . Ja, jeg har ikke i øvrigt brugt Udtrykket Uvilje i Forbindelse med Ministerens Holdning over for de jyske Jærnbanelorslag. Det maa bero paa en Misforstaaelse, naar man har ment, at der er talt om Velvilje eller Uvilje, men her kunde jeg tænke mig, at Misforstaaelsen laa. Ellers kan jeg ikke knytte det til noget som helst. Den højtærede Minister hentydede atter og atter til, at det Projekt, som han har fremlagt, og som jeg for mit Vedkommende i alt Fald ikke har angrebet, er det eneste, der har været Enstemmighed om i Kommissionen. Men her maa jeg atter minde om, at den højtærede Minister under 1ste Behandling netop af dette Forslag, vilde berolige mig med, at Kommissionen havde anbefalet Viborg—Herning-Banen, og at vi derfor kunde være saa ganske trygge. Det er det, der gør, at jeg nu føler mig lidt forurologet ved, at den højtærede Minister skyder sig ind under denne ringe Minoritet, der var i Kommissionen mod denne Bane, og siger, at vi af Hensyn til, at der var Modstand i Kommissionen over for dette Projekt, maa være forsigtige med at tage det op, da det vilde volde Vanskeligheder osv.; det er det, jeg ikke kan anerkende for rigtigt. Naar Ministeren endvidere henviser til, at Herning—Holstebro og Vejle—Give-Banerne staa som Nr. 1, maa jeg minde om, at Kommissionen udtrykkelig tager Forvaring mod, at denne Nummerering har noget som helst at gøre med Kommissionens Ønsker i Henseende til, hvad der skal være i første, og hvad der skal være i anden Række. Kommissionen *maatte* stille dem op i en vis Række, og saa blev Holstebro—Herning—Give-Banen Nr. 1 og Viborg—Herning-Banen Nr. 2. Ministeren maa altsaa ikke skyde sig ind under den ringe Minoritet, der var mod Viborg—Herning-Banen, og han kan absolut ikke henviser til Rækkefølgen.

Om Ministeren finder det rigtigt fremdeles at skyde sig ind under Generaldirektoratets Indstilling, som jeg ikke kender,